

نویسنده: پیپ اسکوبار (pepe Escobar)
منبع و تاریخ نشر: گلوبال ریسرچ «2021-07-27»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

کمر بند و جاده در مقابل کواد جدید برای رونق آینده افغانستان

Belt and Road vs. New Quad for Afghanistan's Coming Boom

این رقابت در حال حاضر برای ایجاد و گسترش زیرساختهای متلاشی شده افغانستان است زیرا قدرت های رقیب ابتکارات رقابتی را پیش می برند

The race is already on to build and extend Afghanistan's shattered infrastructure as rival powers advance competing initiatives

*****

بیش از یک هفته قبل روند مذاکرات صلح آمیز آهسته دوحه بین دولت کابل و طالبان از سر گرفته شد و سپس آنها به مدت دو روز با نمایندگان اتحادیه اروپا، ایالات متحده و سازمان ملل ملاقات نموده و سپس به مذاکره شان ادامه دادند.

هیچ اتفاقی نیفتاده آنها حتی نمی توانند در مورد آتش بس در عید قربان به توافق برسند بدتر از آن، هیچ نقشه راهی برای چگونگی آغاز مذاکرات در ماه اوت وجود ندارد. «هییب الله» آخوندزاده،

رهبر عالی طالبان به طور منظم بیانیه ای منتشر کرد: طالبان "شدیداً از توافق سیاسی طرفداری می کنند".

اما چگونه؟ قانون اختلاف آشتی نا پذیر پالیسی واقعی (Realpolitik) به هیچ وجه طالبان برای پذیرش دموکراسی لیبرال غربی حکم نمی کند: آنها خواهان احیای یک امارت اسلامی هستند.

اشرف غنی، رئیس جمهور افغانستان، به نوبه خود، حتی در محافل دیپلماتیک کابل نیز به کالاهای یا به محموله های آسیب می زند که او را بسیار سرسخت می شمرد یا به باد تمسخر میگیرد و ناگفته نماند که او نمی تواند به این مناسبت قیام کند و یا از جا برخیزد. تنها راه حل ممکن در کوتاه مدت، دولت موقت است.

با این وجود کنون در کشور هیچ رهبری با درخواست ملی وجود ندارد - یا حتی هیچ شخصیتی از فرمانده مسعود در کشور دیده نمیشود و یا نیست. فقط جنگ سالاران منطقه ای وجود دارد - که شبه نظامیان آنها از منافع محلی خود نه دور از کابل محافظت می کنند، در حالی که حقایق موجود در منطقه بیانگر با لکان شدن کشور است، طالبان، حتی در حمله، می دانند که آنها نمی توانند تسلط نظامی افغانستان را لغو یا فسخ کنند.

وقتی آمریکایی ها می گویند "به حمایت از نیروهای دولتی افغانستان ادامه خواهند داد"، این بدان معناست که هنوز کشور بمباران می شود، اما از افق بالاترو تحت مدیریت جدید نهاد (Centcom) در قطر.

روسیه، چین، پاکستان و "کشورهای آسیای میانه" همه تلاش زیادی می کنند تا از بن بست جلوگیری کنند. بازی سایه، طبق معمول، کاملاً تحت تأثیر قرار گرفته است. برای مثال، نشست بسیار مهم سازمان پیمان امنیت جمعی (کشورهای شوروی سابق) - تقریباً همزمان با اجلاس اخیر سازمان همکاری شانگهای در دوشنبه و متعاقباً کنفرانس اتصال آسیای میانه و آسیای جنوبی در تاشکند منعقد گردید.

اجلاس CSTO صد درصد ضد نشئت بود. با این حال، آنها قبلاً "امکان استفاده از ظرفیت کشورهای عضو CSTO برای کنترل نگر داشتن مرز تاجیکستان و افغانستان تحت کنترل قرار داده بودند".

این کار بسیار جدی است. یک نیروی کار به سرپرستی ژنرال آناتولی سیدوروف، رئیس ستاد مشترک CSTO، مسئول "اقدامات مشترک" برای کنترل مرزها است. اکنون وارد یک بازی بسیار جذاب تر از بازی سایه شوید - که مسکو و واشنگتن با انکار بدون انکار روبرو شدند. روزنامه **کومرسانت** فاش کرد که مسکو "پنتاگون" را در پایگاههای نظامی خود در قرقیزستان و تاجیکستان (هر دو کشور عضو سازمان همکاری شانگهای) به "پنتاگون" مهمان نوازی کرده است. هدف: نگاه مشترک به صفحه شطرنج در حال پیشرفت افغانستان - و جلوگیری از عبور کارتلهای مافیای مواد مخدر، اسلام گرایان از نوع داعش - خراسان و پناهندگان از مرزهای این مناطق به آسیای میانه.

هدف روس ها - عدم پذیرش نفی انکار - این است که آمریکایی ها را درگیر "آشفستگی" (حق چاپ سرگئی لاوروف) در افغانستان نکنند در حالی که آنها را از ایجاد مجدد شاخه امپراتوری پایگاه ها در آسیای مرکزی باز می دارد. آنها پس از سال «2001» پایگاه هایی را در قرقیزستان و ازبکستان ایجاد کردند، هر چند که مجبور شدند در سالهای (2004 و 2014) آنها را ترک کنند. آنچه روشن است این است که هیچ شانس وجود ندارد که ایالات متحده پایگاههای نظامی خود را در کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای و سازمان همکاری های پیمان جمعی؛ مجدداً ایجاد کند.

تولد Quad جدید

در نشست آسیای میانه و آسیای جنوبی 2021 در تاشکند ، درست پس از نشست SCO در دوشنبه ، اتفاق بسیار جالبی رخ داد: تولد یک Quad جدید (آن را در هند و اقیانوس آرام فراموش کنید) . به این ترتیب توسط وزارت امور خارجه افغانستان به کار گرفته شد: "فرصتی تاریخی برای باز کردن مسیرهای تجاری بین المللی شکوفا ، [و] طرفین قصد دارند برای توسعه تجارت ، ایجاد ارتباطات ترانزیتی و تقویت روابط تجاری با تجارت همکاری کنند» .

اگر به نظر می رسد که مستقیماً از ابتکار کمربند و جاده استفاده می شود ، در اینجا تأییدیه وزارت خارجه پاکستان چنین آمده است :

«نمایندگان ایالات متحده ، ازبکستان ، افغانستان و پاکستان در اصل توافق کردند که یک پلتفرم دیپلماتیک چهار جانبه جدید با تمرکز بر افزایش ارتباطات منطقه ای ایجاد کنند طرفین صلح و ثبات طولانی مدت در افغانستان را برای ارتباط منطقه مهم می دانند و توافق می کنند که صلح و اتصال منطقه ای متقابلاً تقویت می شود " .

Today, we announced a new diplomatic platform to help strengthen economic connectivity across the region. We look forward to partnering with Afghanistan, Pakistan & Uzbekistan to enhance regional cooperation, a cornerstone to a sustained peace. state.gov/announcing-the..

7:35 PM · Jul 16, 2021

529 32 Share this Tweet

آیا ایالات متحده کمربند و جاده را درست در کوچه یا خیابان چین انجام می دهد؟ تویییت وزارت امور خارجه آن را تأیید کرد . و آن را یک مورد ژئوپلیتیک بنا مید " . و آن به این مفهوم که اگر نمی توانید بر آنها غلبه کنید ، باید به آنها ببیوندید . "

اکنون این احتمالاً تنها موضوعی است که تقریباً همه بازیکنان روی صفحه شطرنج افغانستان

با آن موافقت: یک توربو پایدار در افغانستان که جریان محموله را از طریق یک مرکز حیاتی ادغام اوراسیا تامین می کند

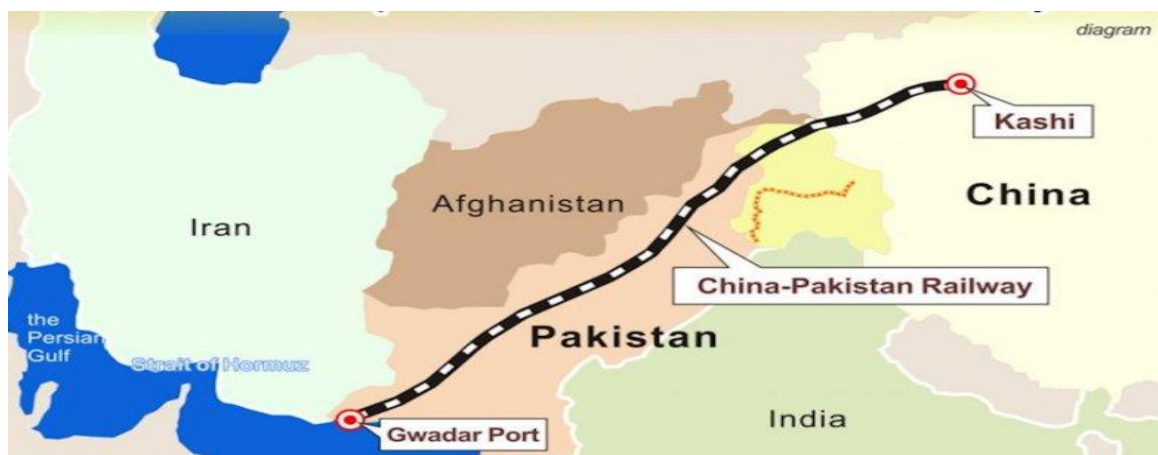
. سهیل شاهین سخنگوی طالبان بسیار ثابت قدم بوده است و تاکید کرد: که طالبان چین را "دوست" افغانستان می دانند و مشتاق هستند که پکن در اسرع وقت در کار بازسازی این کشور سرمایه گذاری کند .

در اینجا سوال این است که واشنگتن قصد دارد با این توافقنامه چهار جانبه (DUAD) جدید چه چیزی را انجام دهد؛ کنون موضوع صرف به روی کاغذ ساده قرارداد پرتاب یک چرخش میمون گونه به کارهای سازمان همکاری شانگهای به رهبری روسیه و چین در تالار تیاتر اصلی سازماندهی راه حل احتمالی برای درام افغانستان .

از این نظر؛ رقابت ایالات متحده در مقابل روسیه و چین در تیاتر افغانستان نخست کاملاً متناسب با ساخت و سازی {بفهوم دنیای بهتر را بسازید $Back Back Better World = B3W$ } است که هدف آن حداقل در پایان نامه یا در فرجام آرایه یک طرح زیربنایی جایگزین برای یک کمربند ویک جاده و اجرای شدن آن برای کشورهای از کارایب و افریقا تا آسیا و اقیانوس است . آنچه که مورد تردید نیست این است که یک افغانستان با ثبات از نظر برقراری ارتباط و اتصال کامل خطریلی - جاده ای از آسیای مرکزی غنی از منابع تا بنا در پاکستان اعم از کراچی و گوادر و فراتر از آن به بازارهای جهانی ضروری است .

برای پاکستان؛ آنچه بعداً اتفاق می افتد یک بُرد - بُرد معتبر زمینه اقتصادی است چه از طریق دهلیز اقتصادی چین و پاکستان که پروژه شاخص کمربند و جاده است چه از طریق (QUAD) جدید؛ جدید .

چین وجوه مالی ساخت بزرگ راه بین پشاور و کابل را تامین خواهد کرد؛ پشاور در حال حاضر به دهلیز اقتصادی پاکستان چین متصل است؛ تکمیل این بزرگ راه بصورت نمادین افغانستان را بعنوان بخشی از دهلیز اقتصادی چین پاکستان می بندد

و پس از آن نام پاکافوز (pakafuz) جذاب وجود دارد که به توافق سه جانبه ای که در ماه فوریه بین پاکستان، افغانستان و ازبکستان برای احداث خط آهن امضا شد اشاره می کند - یک ارتباط اساسی استراتژیک بین آسیای مرکزی و جنوبی .

ارتباط کامل بین آسیای میانه و آسیای جنوبی نیز به عنوان یک قطعه کلیدی در استراتژی اصلی روسیه، مشارکت اوراسیای بزرگ است، که با Belt and Road به طرق مختلف تعامل دارد . لاوروف مدتی را در اجلاس آسیای مرکزی و جنوب آسیا در تاشکند صرف کرد و در مورد ادغام مشارکت اوراسیا بزرگ و کمربند و جاده با سازمان همکاری شانگهای و اتحادیه اقتصادی اوراسیا توضیح داد

پاکوفوز

تماشای جریان زمین اقتصادی

Quad جدید در واقع از نظر تبدیل سریع ژئوپلیتیک هارتلند (منطقه مرکزی و حیاتی) دیرآمد است. کل این فرایند توسط چین و روسیه هدایت می شود که به طور مشترک امور کلیدی آسیای مرکزی را مدیریت می کنند. در اوایل ماه ژوئن، در بیانیه مشترک بسیار مهم چین، پاکستان و افغانستان تاکید شد که چگونه کابل از طریق بندر گوادر CPEC سود خواهد برد و سپس، خط لوله وجود دارد.

در 16 جولای، اسلام آباد و مسکو یک قرارداد بزرگ برای 3 میلیارد دلار خط لوله گاز (1100) کیلومتری بین بندر قاسم در کراچی و لاهور را امضا کردند که تا پایان سال 2023 به پایان می رسد. این خط لوله LNG وارداتی از قطر را که وارد پاکستان می شود، منتقل می کند. این پروژه خط لوله گاز Pakstream است که در منطقه به عنوان پروژه گاز شمال-جنوب شناخته می شود. به نظر می رسد جنگ پایانی خط لوله بین IPI (هند-پاکستان-ایران) و TAPI (ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هند) که سالها به طور مفصل دنبال می کردم با برنده راه سوم به پایان رسید. به نظر می رسد که به اندازه دولت کابل، طالبان به تمام مسائل اقتصادی جغرافیایی و چگونگی قرار گرفتن افغانستان در قلب یک رونق اقتصادی اجتناب ناپذیر توجه دارند.

شاید هر دو طرف باید به شخصی مانند زون احمد خان، زن پاکستانی؛ پاکستانی که پژوهشگر موسسه راهبردی کمربند و جاده در پوهنتون (Tsinghua) است، توجه زیادی داشته باشند. زون احمد خان (Zoon Ahmed Khan) خاطر نشان می کند که "یک سهم قابل توجهی که چین از طریق یک کمربند و یک جاده (BRI) انجام می دهد تأکید بر این واقعیت است که کشورهای در حال توسعه مانند پاکستان به جای پیروی از یک مدل حکمرانی غربی، باید مسیر توسعه خود را پیدا کنند." وی اضافه می کند، "بهترین چیزی که پاکستان می تواند از مدل چینی بیاموزد این است که مدل خود را ارائه دهد. چین نمی خواهد سفر و تجربه خود را به دیگر کشورها تحمیل کند، که بسیار مهم است."

"او مصمم است که کمربند و جاده "از ناحیه بسیار بزرگتر از پاکستان سود می برد. از طریق ابتکار، آنچه چین سعی می کند انجام دهد این است که به کشورهای شریک تجربه خود و چیزهایی را که می تواند ارائه دهد ارائه دهد."

همه موارد فوق قطعاً در مورد افغانستان صدق می کند - و ورود پیچیده اما در نهایت اجتناب ناپذیر آن در روند جاری ادغام اوراسیا*.

زون احمدخان

چند سطر در مورد نویسندگانهین مقاله :

پیه اسکویار ، متولد برزیل ، خبرنگار و سردبیر کلی آسیا تایمز و ستون نویس کنسرسیوم نیوز و فرهنگ استراتژیک در مسکو است .از او اسط دهه 1980 او به عنوان خبرنگار خارجی در لندن ، پاریس ، میلان ، لس آنجلس ، سنگاپور ، بانکوک زندگی و کار می کرد .او به طور گسترده پاکستان ، افغانستان و آسیای میانه تا چین ، ایران ، عراق و خاورمیانه وسیع تر را پوشش داده است . پیه نویسنده کتاب - Globalistan چگونه جهان جهانی شده در حال حل شدن در جنگ مایع است : Red Red Blues .نمایی از بغداد در جریان موج .او سردبیر ویرایشگر امپراتوری و هلال و توتو در وندیتا در ایتالیا بود .دو کتاب آخر او امپراتوری آشوب و 2030 است . پیه همچنین با آکادمی ژئوپلیتیک اروپا مستقر در پاریس در ارتباط است .وقتی در جاده نیست ، او بین پاریس و بانکوک زندگی می کند .

_____ **با تقدیم احترامات «2021-07-29»**